

ΙΣΤΟΡΙΚΗ, ΕΘΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΕΡΟΣΥΛΙΑ Η ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΚΑΙ ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ ΕΠΙ ΚΕΦΑΛΗΣ ΤΟΥ ΒΑΤΙΚΑΝΟΥ

Πρωτοπρεσβ. Άγγελος Αγγελακόπουλος

01-12-2021

Μέ αφορμή τήν επικείμενη έλευση του αίρεσιάρχου Πάπα Ρώμης Φραγκίσκου στην Έλλάδα, και συγκεκριμένα στην Αθήνα και την Λέσβο, στις 4 μέ 6 Δεκεμβρίου, τήν επίσκεψή του στην Αρχιεπισκοπή Αθηνών¹, τήν υποδοχή του από τον Αρχιεπίσκοπο Ίερώνυμο τό απόγευμα του Σαββάτου 4 Δεκεμβρίου, και τήν επίσκεψη του Αρχιεπισκόπου στόν Ποντίφικα στό Αποστολικό Μοναστήρι τό βράδυ τής Κυριακής 5 Δεκεμβρίου², θά θέλαμε νά υπενθυμίσουμε τά έξής :

1. «Στούς Ίησουΐτες πρέπει νά κλειστούν οί λιμένες τής Έλλάδος, όπως αποκλείονται στούς πειρατές»

Είναι γνωστό ότι ο Πάπας Φραγκίσκος είναι Ίησουΐτης. Ο Χόρχε Μάριο Μπεργκόλιο, μετά τίς σπουδές του στη σχολή στό Βίλα Ντεβότο, εντάχθηκε στό τάγμα τών Ίησουΐτων στις 11-03-1958.

Ο **Άδαμάντιος Κοραΐς**, ό οποίος μόνο ως θρησκόληπτος δέν θά μπορούσε νά χαρακτηριστεί, λέγει : «Από όλα τής Δυτικής Έκκλησίας τά μοναστικά τάγματα, εις τούς Ίησουΐτας μάλιστα πρέπει νά κλειθώσιν οί λιμένες τής Έλλάδος, ως αποκλείονται εις τούς πειρατές. Προσέχετε τους, φίλοι όμογενείς, μέ πλειότεραν προσοχής όσης ό Χριστός παρήγγειλε τούς Αποστόλους νά προσέχωσι τούς Φαρισαίους. Διότι, αυτοί υπερέβαλαν και τήν φιλαρχίαν και τήν πλεονεξίαν και αυτήν τήν ύποκρισίαν τών παλαιών Φαρισαίων»³.

2. Η άνθελληνική πολιτική του Βατικανού

Η διά μέσου τών αιώνων πολιτική τής αδίστακτης διπλωματίας του Βατικανού υπήρξε έχθρική έναντι τών όρθοδόξων Έθνών, ιδιαίτερος δέ του Έλληνισμού.

α) Ποιός δέν γνωρίζει σήμερα τίς έπαίσχυντες παπικές σταυροφορίες εις βάρος του «σχισματικού» και «αίρετικού» Βυζαντίου και τήν επί δύο αιώνες φραγκική κατάληψη τής Κωνσταντινούπολης, πού άποτελεί τήν πρώτη άλωσή της;

β) Ποιός δέν γνωρίζει σήμερα τόν λόγο του Πάπα Εϋγενίου Ε', κατά τήν άλωση τής Κωνσταντινούπολης : «Δέν θά χαιρόμουν τόσο πολύ, εάν είχαμε δέκα νίκες κατά τών Τούρκων, όσο χαιρόμαι σήμερα για τήν ύποδούλωση τών σχισματικών»;

γ) Ποιός δέν γνωρίζει ότι στην Έπανάσταση του 1821 οί Έλληνες παπικοί ήταν μέ τό μέρος τών Τούρκων⁴;

¹ Αρχιεπίσκοπος σέ Κονίτις : «Αύστηρώς έθιμοτυπική ή επίσκεψη του Πάπα στην Αρχιεπισκοπή», 19-11-2021, <https://www.romfea.gr/epikairoti-ta-xronika/46792-archiepiskopos-se-konitsis-afstiros-ethimotypiki-i-episkepsi-tou-papa-stin-arxiepiskopi>

² Βατικανό : Αναλυτικά τό πρόγραμμα του Πάπα Φραγκίσκου στην Ελλάδα, 16-11-2021, <https://www.vimaorthodoxias.gr/diethni-2/vatikano-analytika-to-programma-toy-papa-fragkiskoy-stin-ellada/>

³ ΦΩΤΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΛΟΥ, *Αντιπαπικά*, έκδ. Ορθόδοξος Τύπος, Αθήνα 1993.

⁴ ΙΩΑΝΝΗΣ Ε. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ – ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΡ. ΓΕΡΟΜΙΧΑΛΟΣ, *Εκκλησιαστική Ιστορία, Η στάσις τών Έλλήνων καθολικών έναντι τής Έπανάστασης του 1821*, Επιστημονική Έπετηρίδα Θεολογικής Σχολής Α.Π.Θ. 1971.

Ο ιστορικός **Σπυρίδων Τρικούπης**⁵, αναφερόμενος στην στάση τῶν παπικῶν ἔναντι τῆς ἐκραγείσης ἐπαναστάσεως, λέγει κατηγορηματικῶς ὅτι ἐξ αὐτῶν πολύ λίγοι φάνηκαν Ἕλληνες, οἱ δέ λοιποὶ καὶ ἀντεῖπον καὶ ἀντέπραξαν ἐμφανῶς ἢ κρυφίως, εἶχαν δέ καὶ μυστικές σχέσεις μέ τούς ἐχθρούς τοῦ ἔθνους, τούς Τούρκους. Ὅσες φορές μάλιστα ἡ ἐκβαση τοῦ ἀγῶνα φαινόταν νά βαίνει ὑπέρ τῶν Τούρκων, οἱ παπικοί, ὄχι μόνο χαίρονταν γιά τό γεγονός, ἀλλά καὶ χωρίς καμμία αἰδῶ πανηγύριζαν γι' αὐτό. Γιά τίς ἐπιτυχίες τῶν Ἑλλήνων αἰσθάνονταν λύπη, χωρίς νά τήν ἀποκρύπτουν.

Ο **Φιλήμων** λέγει ὅτι οἱ παπικοί μποροῦσαν νά βοηθήσουν τήν ἐπανάσταση διά τῶν προσόδων τους (ἀλλά δέν τό ἔκαναν). Ἡ διαγωγή τῶν Ἑλλήνων τοῦ δυτικοῦ δόγματος στά νησιά (τοῦ Αἰγαίου Πελάγους καὶ ιδιαίτερα στά νησιά Σύρο, Τήνο, Νάξο καὶ Θήρα) παρουσιάζει ἐπονείδιστο καὶ ἀποτρόπαιο στίγμα. Μάλιστα παρατηρεῖ μέ πικρία ὅτι ἕνα τέτοιο ἐπεισόδιο δέν μπορεῖ καθόλου νά λησμονηθεῖ, οὔτε ὑπάρχει ἀνάλογο παράδειγμα στά ἔθνη.

Ο **Γάλλος φιλέλληνας Colonel Voutier** στά ἀπομνημονεύματά του γράφει ὅτι οἱ δυτικόφρονες Ἕλληνες, ὄχι μόνο ἀρνήθηκαν κάθε συμμετοχή καὶ θετική προσφορά στόν ὑπέρ τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνα, ἀλλά προσπαθοῦσαν νά συμπαρασύρουν στήν ἀπραξία καὶ τούς ὑπολοίπους συγκατοίκους τους, καὶ ὄχι σπάνια πετύχαιναν τόν σκοπό τους. Ἐνῶ μέ τήν ἔναρξη τῆς ἐπαναστάσεως παντοῦ ὑψωνόταν ἡ σημαία τοῦ ἀγῶνα, ἀπό τά νησιά τοῦ Αἰγαίου Πελάγους ἡ Σύρος μπόρεσε νά ἀντισταθεῖ στό πανελλήνιο προσκλητήριο, διότι οἱ παπικοί παρότρυναν καὶ τούς ὑπολοίπους κατοίκους σέ ἀδιαφορία. Οἱ κάτοικοι τοῦ νησιοῦ, τελῶντας ὑπό τήν προστασία τῆς Γαλλίας, εἶχαν ὑποστῆ λιγότερα δεινά ἀπό τούς Τούρκους καὶ ὡς ἐκ τούτου φρονοῦσαν ὅτι ἔπρεπε νά κρατήσουν τό νησί τους μακριά ἀπό κάθε ἀνάμιξη. Σ' αὐτό συνέβαλαν οἱ δυτικόφρονες, οἱ ὁποῖοι νόμισαν ὅτι ἔπρεπε νά διαχωρίσουν τήν τύχη τους ἀπό αὐτήν τῶν ἀδελφῶν τους. «Δέν ξέρω», γράφει ὁ Γάλλος φιλέλληνας, «ἂν εἶναι περισσότερο ἐκτιμητέοι στά μάτια τῶν ἄλλων. Ἀλλά, ἀσφαλῶς τό ἔθνος τούς περιφρονοῦσε. Καί ὅταν ἡ Ἑλλάς κατακτήσει τήν ἐλευθερία της, ὅπως δέν συμμερίστηκαν τούς κινδύνους της, ἔτσι θά εἶναι ἀνάξιοι νά συμμεριστοῦν καὶ τήν εὐτυχία της»⁶.

δ) Ποιός δέν γνωρίζει ὅτι ἡ καταστροφή τεσσάρων ἑκατομμυρίων (4.000.000) Ὁρθοδόξου Ἑλληνικοῦ λαοῦ στήν Μικρά Ἀσία ὀφειλόταν στίς μηχανορραφίες τοῦ Παπισμοῦ, πού φοβόταν τήν ἐπανεγκατάσταση ἑνός νέου βυζαντινοῦ κέντρου τῆς Ὁρθοδοξίας, πού θά ἦταν ἀντίπαλος τοῦ Παπισμοῦ;

Τό Βατικανό, ὅπως καὶ ἄλλες δυνάμεις, εἶχε παρακινήσει τήν Γαλλία (καὶ τήν Ἰταλία) νά βοηθήσει τούς Τούρκους, διότι δέν ἤθελε νά πάρουν οἱ Ὁρθόδοξοι Ἕλληνες τήν Κωνσταντινούπολη. Τό Βατικανό φοβόταν ὅτι ἡ Ἑλληνορθόδοξη Ἐκκλησία θά γινόταν σοβαρός ἀντίπαλός του, σέ περίπτωση πού θά ἐδραιωνόταν στό παλαιό της κέντρο τοῦ Ἀνατολικοῦ Χριστιανισμοῦ.

ε) Ποιός δέν γνωρίζει τό συγχαρητήριο τηλεγράφημα τοῦ Βατικανοῦ πρὸς τόν σφαγέα Κεμάλ κατά τήν γενοκτονία τοῦ Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ;

⁵ ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ, *Περί τῆς Ἱστορίας τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως*.

⁶ Περιοδικό «Παρακαταθήκη» 17 (Μάρτιος - Ἀπρίλιος 2001) 35.

στ) Ποιός δέν γνωρίζει τήν ἔνοχη σιωπή τοῦ Βατικανοῦ στήν ἐτέρα ἄλωση τῆς Κωνσταντινούπολης τό 1955;

ζ) Ποιός δέν γνωρίζει τήν ἀστοργία τοῦ Βατικανοῦ κατά τό δράμα τῆς κατάληψης τῆς Βορείου Κύπρου ἀπό τοὺς Τούρκους⁷;

η) Ποιός δέν γνωρίζει ὅτι τό Βατικανό ὑπῆρξε συνένοχος τῶν Σκοπιανῶν στήν ἀναγνώριση τοῦ ψευδομακεδονικοῦ κράτους τῶν Σκοπίων;

θ) Ποιός δέν γνωρίζει ὅτι τό Βατικανό περιφρονεῖ καί ἀπομειώνει τήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ἀφοῦ διατηρεῖ στήν Αθήνα Οὐνίτη «ἐπίσκοπο», τόν Ἰσπανό Βενεδεκτῖνο Ἐμμανουήλ Νίν, ὑπό τόν τίτλο «Ἑλληνόρυθμος Ἐπίσκοπος Καρακοβίας», τήν στιγμή πού δέν ὑφίσταται οὐνιτική Ἑλληνική κοινότητα;

3. Ὁ ἐν ἀγίοις πατήρ ἡμῶν Νεκτάριος Ἐπίσκοπος Πενταπόλεως ὁ ἐν Αἰγίνῃ ὁ θαυματουργός γιά τό μῖσος τῶν δυτικῶν κατά τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους

Ὁ ἅγιος Νεκτάριος στό δίτομο ἔργο του «Μελέτη ἱστορική περί τῶν αἰτιῶν τοῦ σχίσματος» γράφει : «Ἐμεῖς φρονοῦμε ὅτι δύο εἶναι κυρίως οἱ λόγοι τοῦ μίσους τῶν Δυτικῶν κατά τῶν Ἀνατολικῶν· τό ἔμφυτο μῖσος τοῦ ψεῦδους κατά τῆς ἀληθείας καί τό ἀδούλωτο τοῦ χαρακτήρα τοῦ Ἑλληνα»⁸. Καί ἄλλοῦ : «Τί νά πεῖ κανεῖς μπροστά σ' αὐτά; Νά κλάψει ἢ νά μυκτηρίσει αὐτές τίς ἀξιώσεις τῶν παπῶν; Φρονῶ ὅτι πρέπει νά κλάψει, διότι πολλά τό Ἑλληνικό Ἔθνος ἔχυσε δάκρυα γιά τέτοιους πάπες, οἱ ὁποῖοι ἔγιναν οἱ **κακοὶ δαίμονες τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους**»⁹. Σέ ἄλλο σημεῖο : «Τό κατά τῶν Ἑλλήνων μῖσος τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας, πού ἐμπνεύσθηκε σέ ὅλη τήν Δύση, κατέστησε τοὺς ἀμαθεῖς λαοὺς τῆς Δύσεως φανατικούς ἐχθροὺς τῶν Ἑλλήνων, τοὺς ὁποῖους θεωροῦσαν ὡς ἐχθίστους αἰρετικούς... Οἱ Σταυροφόροι, ὄχλος ἀμαθῆς καί φανατικός, ἔτρεφαν ἴσο μῖσος πρὸς τοὺς Ἑλληνας, ὅσο καί πρὸς τοὺς Ὀθωμανοὺς»¹⁰. Ἄλλοῦ : «**Οἱ πάπες καί ἀμαρτάνουν καί κολάζονται καί θά κολάζονται μέχρι τήν Δευτέρα Παρουσία· ἴσως καί αἰωνίως γιά τὰ πρὸς τήν Ἑλληνική Ἐκκλησία κακά καί τίς ψευδενώσεις καί τίς ἀσεβεῖς καί ἀντιχριστιανικές διατάξεις**»¹¹.

Ἐπίλογος

Μέ βάση τήν ἀνωτέρω ἱστορική καί ἐκκλησιαστική προίκα, πού προσπαθήσαμε ἐν συντόμῳ νά καταγράψουμε, θά ἦταν ἄραγε θεμιτό καί δικαιολογημένο ὁ Ἀρχιεπίσκοπος νά ὑποδεχθεῖ καί νά ἐπισκεφτεῖ, ἔστω καί ἐθιμοτυπικῶς, τόν διαχρονικό κακό δαίμονα τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καί τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, Πάπα; Μήπως ἔτσι θά συγκαταλεχθεῖ καί ὁ ἴδιος στοὺς «κακοὺς δαίμονες» τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καί τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, διαπραττοντας μέγιστο ἐθνικό καί ἐκκλησιαστικό ἔγκλημα, καί θά ἐγκαλεστεῖ γιά γενοκτονία καί κάθαρση τῆς ἐκκλησιαστικῆς, ἱστορικῆς καί ἐθνικῆς μνήμης; Δέν καταπατᾶ, μέ τήν ἔστω ἐθιμοτυπική ἐπίσκεψη, τήν σαφέστατη ἐντολή τοῦ ἀγίου ἐνδόξου καί πανευφήμου Ἀποστόλου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου «εἰ τις

⁷ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΡΑΤΙΑΔΗΣ, *Ἡ ἀλήθεια διά τόν διάλογον μεταξὺ Ὁρθοδοξίας καί Παπισμοῦ*, ἐκδ. Ὁρθόδοξος Κυψέλη, Θεσ/κη 2007, σσ. 42-44.

⁸ ΑΓΙΟΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΠΕΝΤΑΠΟΛΕΩΣ, *Μελέτη ἱστορική περί τῶν αἰτιῶν τοῦ σχίσματος*, τ. Α', σσ. 258-259.

⁹ Ὁ. π., σ. 298.

¹⁰ Ὁ. π., τ. Β', σ. 96.

¹¹ Ὁ. π., σ. 103.

ἔρχεται πρὸς ὑμᾶς καὶ ταύτην τὴν διδαχὴν οὐ φέρει, μὴ λαμβάνετε αὐτὸν εἰς οἰκίαν καὶ χαῖρειν αὐτῷ μὴ λέγετε. Ὁ λέγων γὰρ αὐτῷ χαῖρειν κοινωνεῖ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῖς πονηροῖς»¹², καθὼς καὶ τὴν ἀντίστοιχη τοῦ ἁγίου ἐνδόξου, πανευφήμου καὶ πρωτοκορυφαίου Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν Παύλου «αἰρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος καὶ ἀμαρτάνει ὧν ἀντοκατάκριτος»¹³;

Πηγή : <https://sotiriosnavs.com/ιστορικη-εθνικη-και-εκκλησιαστικη-ιε/>

¹² Β' Ἰω. 10-11.

¹³ Τίτ. 3, 10-11.